

31998L0034

L 204/37

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

21.7.1998

**DIRECTIVA 98/34/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI
din 22 iunie 1998**

de stabilire a unei proceduri pentru furnizarea de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolele 100a, 213 și 43,

având în vedere propunerea Comisiei ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ⁽²⁾,

acționând în conformitate cu procedura stabilită la articolul 189b din tratat ⁽³⁾,

(1) întrucât Directiva 83/189/CEE a Consiliului din 28 martie 1983 care stabilește o procedură pentru furnizarea de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice ⁽⁴⁾ a fost modificată în repetate rânduri și în mod substanțial; întrucât din motive de claritate și raționalitate directiva menționată trebuie codificată;

(2) întrucât piața internă cuprinde un spațiu fără frontiere interne în care este asigurată libera circulație a mărfurilor, persoanelor, serviciilor și capitalurilor; întrucât, din acest motiv, unul dintre principiile de bază ale Comunității îl reprezintă interzicerea restricțiilor cantitative asupra circulației mărfurilor și a măsurilor cu efect echivalent;

(3) întrucât pentru promovarea bunei funcționări a pieței interne trebuie asigurată transparența cu privire la inițiativele naționale pentru elaborarea standardelor sau reglementărilor tehnice;

(4) întrucât barierele în calea comerțului care rezultă din reglementări tehnice referitoare la produse pot fi acceptate

numai atunci când sunt necesare pentru a îndeplini cerințele esențiale sau au un obiectiv în domeniul interesului public pentru care constituie garanția principală;

(5) întrucât este esențial pentru Comisie să dețină informațiile necesare înaintea adoptării prevederilor tehnice; întrucât, în consecință, statele membre cărora li se cere să susțină realizarea obiectivului său în conformitate cu articolul 5 din tratat, trebuie să notifice proiectele pe care le au în domeniul reglementărilor tehnice;

(6) întrucât toate statele membre trebuie, de asemenea, să fie informate cu privire la reglementările tehnice preconizate de către orice alt stat membru;

(7) întrucât scopul pieței interne este să creeze un mediu favorabil competitivității întreprinderilor; întrucât furnizarea unui număr din ce în ce mai mare de informații este una dintre modalitățile de a ajuta întreprinderile să beneficieze cât mai mult cu puțință de avantajele oferite de această piață; întrucât, din acest motiv, este necesar să se dea posibilitatea agenților economici să evalueze impactul reglementărilor tehnice de drept intern propuse de către alte state membre prin furnizarea, în vederea publicării periodice, a titlurilor proiectelor notificate și prin intermediul prevederilor referitoare la confidențialitatea unor astfel de proiecte;

(8) întrucât, în interesul siguranței juridice, statele membre trebuie să anunțe în mod public că a fost adoptată o reglementare tehnică în conformitate cu formalitățile stabilite de prezenta directivă;

⁽¹⁾ JO C 78, 12.3.1997, p. 4.

⁽²⁾ JO C 133, 28.4.1997, p. 5.

⁽³⁾ Avizul Parlamentului European din 17 septembrie 1997 (JO C 304, 6.10.1997, p. 79), Poziția comună a Consiliului din 23 februarie 1998 (JO C 110, 8.4.1998, p. 1) și Decizia Parlamentului European din 30 aprilie 1998 (JO C 152, 18.5.1998). Decizia Consiliului din 28 mai 1998.

⁽⁴⁾ JO L 109, 26.4.1983, p. 8. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Decizia 96/139/CE a Comisiei (JO L 32, 10.2.1996, p. 31).

(9) întrucât, ori de câte ori sunt avute în vedere reglementările tehnice referitoare la produs, măsurile destinate să asigure buna funcționare sau dezvoltarea continuă a pieței includ o transparență mai mare cu privire la intențiile pe plan național și o extindere a criteriilor și condițiilor pentru evaluarea efectului potențial al reglementărilor propuse asupra pieței;

- (10) întrucât, din acest motiv, este necesară evaluarea tuturor cerințelor stabilite în raport cu un produs și ținând seama de evoluția practicilor naționale de reglementare a produselor;
- (11) întrucât cerințele, altele decât specificațiile tehnice, referitoare la ciclul de viață al unui produs după ce a fost pus pe piață pot afecta libera circulație a celui produs sau pot crea obstacole în calea bunei funcționări a pieței interne;
- (12) întrucât este necesară clarificarea conceptului de reglementare tehnică *de facto*; întrucât, în special prevederile prin care o autoritate publică face referire la specificații tehnice sau la alte cerințe sau încurajează respectarea acestora și prevederile referitoare la produsele cu care este asociată autoritatea publică, în interes public, au efectul de a conferi acelor cerințe sau specificații un caracter de obligativitate într-o măsură mai mare decât ar avea-o în alte condiții prin prisma originii lor private;
- (13) întrucât Comisiei și statului membru trebuie să li se acorde timp suficient pentru a propune modificări la o măsură analizată, pentru a îndepărta sau a reduce toate barierele în calea comerțului pe care acestea ar putea să le creeze în calea liberei circulații a mărfurilor;
- (14) întrucât statul membru în discuție trebuie să țină seama de aceste modificări atunci când formulează textul definitiv al măsurii avute în vedere;
- (15) întrucât piața internă presupune, în special în situații în care nu se poate aplica principiul recunoașterii reciproce de către statele membre, adoptarea de către Comisie sau propunerea de adoptare a actelor comunitare obligatorii; întrucât a fost stabilită o perioadă temporară specifică de așteptare pentru a preîntâmpina compromiterea adoptării actelor comunitare obligatorii de către Consiliu sau Comisie în domeniul respectiv prin introducerea măsurilor la nivel național;
- (16) întrucât statul membru respectiv trebuie să amâne, în conformitate cu obligațiile generale stabilite la articolul 5 din tratat, punerea în aplicare a măsurii în discuție o perioadă suficientă de timp pentru a permite, fie o examinare comună a modificărilor propuse, fie formularea unei propuneri de act obligatoriu de către Consiliu, fie adoptarea unui act obligatoriu de către Comisie; întrucât termenele fixate prin acord de către reprezentanții guvernelor statelor membre reuniți în Consiliul din 28 mai 1969 cu privire la stabilirea unei perioade de așteptare și informare a Comisiei ⁽¹⁾, în conformitate cu modificarea adusă prin acordul din 5 martie 1973 ⁽²⁾, s-au dovedit inadecvate în cazurile respective și, în consecință, aceste termene trebuie prelungite;
- (17) întrucât procedura referitoare la perioada de așteptare și informare a Comisiei stipulată în acordul din 28 mai 1969 menționat anterior se aplică în continuarea produselor care fac obiectul acelei proceduri, care nu intră sub incidența prezentei directive;
- (18) întrucât, pentru a facilita adoptarea măsurilor comunitare de către Consiliu, statele membre trebuie să se abțină de la adoptarea reglementărilor tehnice după ce Consiliul adoptă un punct de vedere comun în raport cu o propunere a Comisiei referitoare la acel domeniu;
- (19) întrucât, în practică, standardele tehnice naționale pot avea același efect asupra liberei circulații a mărfurilor ca și reglementările tehnice;
- (20) întrucât, din acest motiv, apare necesitatea informării Comisiei cu privire la proiectele de standarde în aceleași condiții cu cele care se aplică reglementărilor tehnice; întrucât în conformitate cu articolul 213 din tratat, Comisia poate să strângă toate informațiile și să facă toate verificările necesare îndeplinirii sarcinilor care i-au fost încredințate, în limitele și în condițiile stabilite de către Consiliu în conformitate cu prevederile tratatului;
- (21) întrucât este, de asemenea, necesar ca statele membre și instituțiile de standardizare să fie informate cu privire la standardele avute în vedere de către celelalte state membre;
- (22) întrucât, în prezent, este necesară o informare sistematică numai în cazul în care este vorba despre teme noi de standardizare și în măsura în care abordarea acestor teme la nivel național poate conduce la diferențe între standardele naționale care pot perturba funcționarea pieței; întrucât toate informațiile suplimentare sau comunicările referitoare la progresul activității pe plan național trebuie să fie consecința interesului manifestat pentru aceste activități, exprimate de către cei cărora li s-a comunicat deja noua temă;
- (23) întrucât Comisia trebuie, cu toate acestea, să aibă posibilitatea de a solicita în orice moment comunicarea, integrală sau parțială, a programelor naționale de standardizare, astfel încât să poată analiza dezvoltarea activității de standardizare în sectoare economice specifice;

(1) JO C 76, 17.6.1969, p. 9.

(2) JO C 9, 15.3.1973, p. 3.

- (24) întrucât sistemul european de standardizare trebuie organizat de către și pentru părțile implicate, pe baza coerenței, transparenței, deschiderii, consensului, independenței față de interese speciale, eficienței și luării deciziilor pe baza reprezentării naționale;
- (25) întrucât funcționarea standardizării în Comunitate trebuie să se bazeze pe drepturile fundamentale ale organismelor naționale de standardizare, cum ar fi posibilitatea obținerii proiectelor de standarde, obținerea de informații cu privire la măsurile luate ca răspuns la observațiile făcute, asociate activității de standardizare națională sau solicitând pregătirea standardelor europene care să înlocuiască standardele naționale; întrucât este obligația statelor membre să ia măsurile necesare pentru a asigura respectarea acestor drepturi de către organismele lor de standardizare;
- (26) întrucât prevederile referitoare la perioada de așteptare care se aplică organismelor naționale de standardizare, atunci când este în curs de elaborare un standard european cu aceeași temă, trebuie armonizate cu prevederile relevante adoptate de către organismele de standardizare din cadrul organismelor europene de standardizare;
- (27) întrucât este necesară organizarea unui comitet permanent ai cărui membrii sunt desemnați de către statele membre și care are sarcina să sprijine Comisia în examinarea proiectelor de standarde naționale și să colaboreze cu aceasta în eforturile sale de a diminua orice efect negativ al acestora asupra liberei circulații a mărfurilor;
- (28) întrucât comitetul permanent trebuie să fie consultat cu privire la proiectele de standarde menționate de prezenta directivă;
- (29) întrucât prezenta directivă nu trebuie aducă atingere obligațiilor statelor membre cu privire la termenele pentru transpunerea directivei stabilite de anexa III partea B,
2. „specificație tehnică”, o specificație inclusă într-un document care stabilește caracteristicile unui produs, cum ar fi nivelele de calitate, performanță, securitate sau dimensiunile, inclusiv cerințele care se aplică produsului cu privire la numele sub care acesta este comercializat, terminologia, simbolurile, încercările și metodele de încercare, ambalarea, marcarea sau etichetarea și procedurile pentru evaluarea conformității.
- Termenul „specificație tehnică” se referă, de asemenea, la metodele de fabricație și procesele utilizate cu privire la produsele agricole, în conformitate cu articolul 38 alineatul (1) din tratat, la produsele destinate consumului uman și animal, la medicamente, așa cum sunt definite la articolul 1 din Directiva 65/65/CEE ⁽¹⁾, precum și la metodele de fabricație și procesele referitoare la alte produse, în cazul în care au efect asupra caracteristicilor acestora din urmă;
3. „alte cerințe”, o cerință alta decât specificațiile tehnice, impusă unui produs în scopul protejării, în special a consumatorilor sau a mediului, și care afectează ciclul de viață al produsului după punerea sa pe piață, cum ar fi condițiile de utilizare, reciclare, reutilizare sau de îndepărtare a acestuia, atunci când aceste condiții pot influența semnificativ compoziția sau natura produsului ori comercializarea acestuia;
4. „standard”, o specificație tehnică aprobată de un organism de standardizare recunoscut, având o aplicare repetată sau continuă, a cărei respectări nu este obligatorie și care poate fi:
- standard internațional: un standard adoptat de către un organism internațional de standardizare și pus la dispoziția publicului;
 - standard european: un standard adoptat de către un organism european de standardizare și pus la dispoziția publicului;
 - standard național: un standard adoptat de către un organism național de standardizare și pus la dispoziția publicului;
5. „program de standardizare”, un program de lucru al unui organism de standardizare recunoscut, care enumeră subiectele în legătură cu care se desfășoară activitatea de standardizare;

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

În sensul prezentei directive, termenii utilizați au următoarele înțelesuri:

1. „produs”, orice produs fabricat industrial și orice produs agricol, inclusiv produsele de pescărie;

⁽¹⁾ Directiva 65/65/CEE a Consiliului din 26 ianuarie 1965 privind apropierea de norme și acțiuni administrative privind medicamentele (JO 22, 9.2.1965, p. 369/65). Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 93/39/CEE (JO L 214, 24.8.1993, p. 22).

6. „proiect de standard”, document conținând textul specificațiilor tehnice referitoare la un subiect dat, care este avut în vedere pentru adoptare în conformitate cu procedurile de standardizare națională, astfel cum rezultă acesta după activitatea pregătitoare și după difuzarea sa pentru observații sau examinare publică;
7. „organism european de standardizare”, un organism prevăzut de anexa I;
8. „organism național de standardizare”, un organism prevăzut de anexa II;
9. „reglementare tehnică”, specificațiile tehnice și alte cerințe, inclusiv dispozițiile administrative relevante, a căror respectare este obligatorie, *de jure* sau *de facto*, în cazul comercializării sau a utilizării într-un stat membru sau într-o parte semnificativă a acestuia, precum și actele cu putere de lege și actele administrative ale statelor membre, cu excepția celor prevăzute la articolul 10, care interzic fabricarea, importul, comercializarea sau utilizarea unui produs.

De facto, reglementările tehnice includ:

- actele cu putere de lege sau actele administrative ale unui stat membru care fac referire fie la specificații tehnice sau la alte cerințe, fie la coduri profesionale sau coduri de practică, care la rândul lor fac referire la specificații tehnice sau la alte cerințe și a căror respectare conferă prezumția de conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative menționate anterior;
- acordurile voluntare în care o autoritate publică este parte contractantă și care prevăd, în interesul public, respectarea specificațiilor tehnice și a altor cerințe, cu excepția specificațiilor pentru licitații, în cadrul achizițiilor publice;
- specificațiile tehnice sau alte cerințe în legătură cu măsurile fiscale sau financiare care afectează consumul de produse prin încurajarea respectării acestor specificații tehnice sau a altor cerințe; specificațiile tehnice sau alte cerințe referitoare la sistemele naționale de asigurări sociale nu sunt incluse.

Acestea cuprind reglementările tehnice impuse de autoritățile desemnate de către statele membre și incluse într-o listă elaborată de către Comisie înainte de 1 iulie 1995, în cadrul comitetului prevăzut la articolul 5.

Modificarea acestei liste trebuie să se efectueze în conformitate cu aceeași procedură;

10. „proiect de reglementare tehnică”, textul unei specificații tehnice sau al unei alte cerințe, inclusiv dispozițiile administrative formulate în scopul elaborării unei reglementări tehnice, textul fiind în stadiul de pregătire în care pot apărea încă modificări substanțiale.

Prezenta directivă nu se aplică acelor măsuri pe care statele membre le consideră necesare, în conformitate cu tratat, pentru protecția persoanelor, în special a lucrătorilor, în cazul utilizării produselor, cu condiția ca aceste măsuri să nu afecteze produsele.

Articolul 2

(1) Comisia și organismele de standardizare prevăzute de anexele I și II sunt informate cu privire la temele noi la care s-au decis organismele naționale menționate de anexa II și le-au inclus în programul lor de standardizare, în vederea elaborării sau modificării unui standard, cu excepția situației în care acesta reprezintă o transpunere identică sau echivalentă a unui standard internațional sau european.

(2) Informațiile prevăzute la alineatul (1) menționează, în special, dacă standardul în cauză:

- va transpune un standard internațional fără a fi echivalent cu acesta;
- va fi un standard național nou sau
- va modifica un standard național.

După consultarea Comitetului prevăzut la articolul 5, Comisia poate stabili norme pentru prezentarea consolidată a acestor informații, a unui plan și a criteriilor care reglementează prezentarea acestor informații pentru a înlesni evaluarea lor.

(3) Comisia poate solicita să i se comunice întregul program de standardizare sau numai părți ale acestuia.

Comisia pune aceste informații la dispoziția statelor membre, într-o formă care să permită evaluarea și compararea diferitelor programe.

(4) După caz, Comisia va modifica anexa II, pe baza informațiilor transmise de statele membre.

(5) Consiliul decide asupra oricărei modificări a anexei I, pe baza propunerilor Comisiei.

Articolul 3

Toate proiectele standardelor se transmit organismelor de standardizare cuprinse de anexele I și II și Comisiei la solicitarea acestora; acestea vor fi informate de către organismul respectiv cu privire la toate acțiunile întreprinse în urma observațiilor pe care le-au făcut la un proiect.

Articolul 4

(1) Statele membre adoptă toate măsurile necesare pentru a se asigura că organismele lor de standardizare:

- transmit informațiile în conformitate cu articolele 2 și 3;
- publică proiectele de standarde astfel încât și părțile interesate stabilite în alte state membre să poată face observații;
- asigură celorlalte organisme menționate de anexa II dreptul de a se implica în mod pasiv sau activ (prin trimiterea unui observator) în activitățile planificate;
- nu fac obiecții în cazul în care o temă din programul lor de standardizare se discută la nivel european conform regulilor stabilite de organismele europene de standardizare și nu iau nici o măsură care poate aduce atingere unei decizii în acest sens.

(2) Statele membre se abțin, în special, de la orice act de recunoaștere, aprobare sau utilizare prin referire la un standard național adoptat prin încălcarea articolelor 2 și 3 și a alineatului (1) ale prezentului articol.

Articolul 5

Se instituie un Comitet permanent care cuprinde reprezentanți desemnați de către statele membre, care pot solicita asistența experților sau consultanților; președintele acestuia este un reprezentant al Comisiei.

Comitetul își elaborează propriul regulament de procedură.

Articolul 6

(1) Comitetul se întrunește cel puțin de două ori pe an cu reprezentanții instituțiilor de standardizare prevăzute de anexele I și II.

(2) Comisia transmite comitetului un raport cu privire la punerea în practică și la aplicarea procedurilor stabilite de prezenta

directivă și transmite propuneri destinate eliminării barierelor în calea comerțului existente sau previzibile.

(3) Comitetul își exprimă punctul de vedere cu privire la comunicările și propunerile la care se face referire la alineatul (2) și poate propune cu precădere, în acest sens, Comisiei:

- să solicite instituțiilor europene de standardizare să elaboreze un standard european într-un interval de timp dat;
- să asigure, după caz, pentru evitarea riscului apariției barierelor în calea comerțului, ca statele membre implicate să ia decizii, într-o primă etapă, referitoare la măsurile adecvate;
- să ia toate măsurile adecvate;
- să identifice domeniile în care este necesară armonizarea și, după caz, să realizeze armonizarea corespunzătoare într-un anumit sector.

(4) Comitetul trebuie să fie consultat de către Comisie:

- (a) înaintea oricărei modificări a listelor din anexele I și II [articolul 2 alineatul (1)];
- (b) la elaborarea normelor pentru prezentarea unitară a informației și a planului și criteriilor pentru prezentarea programelor de standardizare [articolul 2 alineatul (2)];
- (c) la luarea deciziilor referitoare la sistemul actual, la modul în care schimbul de informații stabilit în prezenta directivă devine efectiv și la orice modificare a acestuia;
- (d) la revizuirea modului de aplicare a sistemului stabilit de către prezenta directivă;
- (e) în urma solicitărilor adresate instituțiilor de standardizare prevăzute la alineatul (3) prima liniuță.

(5) Comitetul poate fi consultat de Comisie cu privire la orice proiect preliminar de reglementare tehnică primit de către aceasta.

(6) Toate întrebările referitoare la punerea în aplicare a prezentei directive pot fi transmise comitetului la cererea președintelui său sau a unui stat membru.

(7) Procedurile comitetului și informațiile care urmează să îi fie transmise acestuia sunt confidențiale.

Cu toate acestea, comitetul și autoritățile naționale pot consulta persoane fizice sau juridice, inclusiv persoane din sectorul privat, în vederea obținerii unei opinii specializate, cu condiția luării tuturor măsurilor de precauție necesare.

Articolul 7

(1) Statele membre adoptă toate măsurile necesare pentru a se asigura că pe parcursul pregătirii unui standard european la care se face trimitere la articolul 6 alineatul (3) prima liniuță sau după aprobarea acestuia, organismele lor de standardizare nu întreprind acțiuni care pot prejudicia armonizarea avută în vedere și, în special, că nu publică un standard nou sau revizuit care nu este complet armonizat cu standardul european existent în domeniul respectiv.

(2) Alineatul (1) nu se aplică activității instituțiilor de standardizare desfășurate la solicitarea autorităților publice pentru a elabora specificații tehnice sau un standard referitor la produse specifice, în scopul introducerii unei reglementări tehnice referitoare la acele produse.

Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre toate cererile de acest tip la care se face referire în paragraful anterior, cum ar fi proiecte de reglementări tehnice, în conformitate cu articolul 8 alineatul (1) și precizează motivele pentru elaborarea reglementărilor tehnice în cauză.

Articolul 8

(1) În conformitate cu articolul 10, Comisiei îi este comunicat, de îndată, de către statele membre, orice proiect de reglementare tehnică, cu excepția situației în care acesta transpune integral textul unui standard internațional sau european, caz în care este suficientă informația referitoare la standardul în cauză; de asemenea, acestea înaintează Comisiei o expunere a motivelor care fac necesară elaborarea unei astfel de reglementări, în cazul în care acest lucru nu a fost clarificat suficient în proiectul de reglementare tehnică.

După caz și dacă nu a fost transmis deja cu o comunicare anterioară, statele membre transmit o dată cu comunicarea textelor principalelor acte cu putere de lege sau normelor administrative aflate în legătură directă, în cazul în care pentru evaluarea implicațiilor proiectului de reglementare tehnică este necesară cunoașterea acestor texte.

Statele membre comunică proiectul din nou, în aceleași condiții, în cazul în care îi aduc modificări care au ca efect schimbarea semnificativă a obiectului, scurtarea programului de punere în aplicare avut în vedere anterior, adăugarea de specificații sau cerințe ori transformarea acestora în unele mai restrictive.

În special, în cazul în care proiectul are ca obiect limitarea comercializării sau utilizării unei substanțe chimice, a unui preparat sau produs din motive legate de sănătatea publică sau de protecția

consumatorilor sau a mediului, statele membre transmit, de asemenea, fie un rezumat, fie referințe la datele relevante referitoare la substanța, procesul sau produsul în cauză, să cunoască înlocuitorii disponibili, atunci când asemenea informații există, și să comunice efectele anticipate ale măsurilor referitoare la sănătatea publică și protecția consumatorilor și a mediului, împreună cu o analiză a evaluării riscului desfășurată în mod corespunzător, în conformitate cu principiile generale de evaluare a riscului substanțelor chimice prevăzute la articolul 10 alineatul (4) din Regulamentul (CEE) nr. 793/93 ⁽¹⁾, în cazul unei substanțe existente, sau la articolul 3 alineatul (2) din Directiva 67/548/CEE ⁽²⁾, în cazul unei substanțe noi.

Comisia notifică de îndată celelalte state membre cu privire la proiect și la toate documentele care i-au fost înaintate; de asemenea, aceasta poate înainta proiectul în cauză comitetului prevăzut la articolul 5 și, după caz, comitetului care răspunde de domeniul respectiv.

Referitor la specificațiile tehnice sau la alte cerințe prevăzute la articolul 1 alineatul (9) paragraful al doilea liniuța a treia, observațiile detaliate sau avizele Comisiei sau ale statelor membre pot avea în vedere numai aspectele care pot obstrucționa comerțul și nu aspectele fiscale sau financiare ale măsurii.

(2) Comisia și statele membre pot face observații adresate statului membru care a înaintat proiectul reglementării tehnice; statul membru în cauză ține seama, pe cât posibil, de aceste observații în pregătirea ulterioară a reglementării tehnice.

(3) Comisiei îi este comunicat, de îndată, de către statele membre textul definitiv al reglementării tehnice.

(4) Informațiile furnizate în conformitate cu prezentul articol nu sunt confidențiale, cu excepția solicitării exprese a statului membru care face notificarea. Orice astfel de solicitare este însoțită de justificare.

În situații de acest gen, după luarea măsurilor de precauție necesare, comitetul prevăzut la articolul 5 și autoritățile naționale pot solicita consultanță de la persoane fizice sau juridice din sectorul privat.

(1) Regulamentul (CEE) nr. 793/93 al Consiliului din 23 martie 1993 privind evaluarea și controlul riscurilor substanțelor existente (JO L 84, 5.4.1993, p. 1).

(2) Directiva 67/548/CEE a Consiliului din 27 iunie 1967 privind apropierea actelor cu putere de lege și actelor administrative privind clasificarea, ambalarea și etichetarea substanțelor periculoase (JO L 196, 16.8.1967, p. 1). Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 92/32/CEE (JO L 154, 5.6.1992, p. 1).

(5) În cazul în care proiectele reglementărilor tehnice fac parte din măsurile care trebuie comunicate Comisiei în stadiu de proiect, în conformitate cu prevederile altui act comunitar, statele membre pot efectua comunicarea prevăzută la alineatul (1) din actul respectiv, cu condiția să se arate în mod oficial că această comunicare constituie, de asemenea, o comunicare în scopul prezentei directive.

Absența unei reacții din partea Comisiei, în cadrul prezentei directive, la un proiect al unei reglementări tehnice nu aduce atingere nici uneia dintre deciziile care pot fi luate în conformitate cu alte acte comunitare.

Articolul 9

(1) Statele membre amână adoptarea proiectului unei reglementări tehnice cu trei luni de la data primirii de către Comisie a comunicării prevăzute la articolul 8 alineatul (1).

(2) Statele membre amână:

- cu patru luni, adoptarea proiectului unei reglementări tehnice sub forma unui acord voluntar în conformitate cu articolul 1 alineatul (9) liniuța a doua;
- cu șase luni, adoptarea proiectului oricărei alte reglementări tehnice, fără a aduce atingere alineatelor (3), (4) și (5);

de la data primirii de către Comisie a comunicării prevăzute la articolul 8 alineatul (1) în cazul în care Comisia sau un alt stat membru formulează un aviz detaliat în termen de trei luni de la acea dată, în sensul că măsura avută în vedere poate obstructiona libera circulație a mărfurilor în interiorul pieței interne.

Statul membru în cauză raportează Comisiei cu privire la acțiunea pe care o propune în urma avizelor detaliate. Comisia își exprimă punctul de vedere cu privire la această reacție.

(3) Statele membre amână adoptarea proiectului reglementării tehnice cu 12 luni de la data primirii de către Comisie a comunicării prevăzute la articolul 8 alineatul (1) în cazul în care, în intervalul de trei luni de la această dată, Comisia își anunță intenția de a propune sau adopta o directivă, regulament sau decizie cu privire la problema respectivă în conformitate cu articolul 189 din tratat.

(4) Statele membre amână adoptarea proiectului unei reglementări tehnice cu 12 luni de la data primirii de către Comisie a comunicării prevăzute la articolul 8 alineatul (1), în cazul în care,

în interval de trei luni de la acea dată, Comisia își anunță concluzia că respectivul proiect de reglementare tehnică face obiectul unei directive, unui regulament sau unei decizii propuse spre elaborare și prezentate Consiliului în conformitate cu articolul 189 din tratat.

(5) În cazul în care Consiliul adoptă o poziție comună în perioada de așteptare la care se face referire la alineatele (3) și (4), această perioadă se prelungește la 18 luni, sub rezerva alineatului (6).

(6) Obligațiile prevăzute la alineatele (3), (4) și (5) încetează în cazul în care:

- Comisia informează statele membre că nu mai intenționează să propună sau să adopte un act comunitar obligatoriu;
- Comisia informează statele membre despre retragerea proiectului sau propunerii sale;
- Comisia sau Consiliul adoptă un act comunitar obligatoriu.

(7) Alineatele (1)-(5) nu se aplică în acele cazuri în care, din motive de urgență, determinate de circumstanțe grave și imprevizibile referitoare la protecția sănătății publice sau siguranței publice, la protecția animalelor sau a plantelor, un stat membru este obligat să elaboreze reglementările tehnice într-un interval de timp foarte scurt, pentru a le aplica de îndată, fără să fie posibile consultări. Statul membru explică, în comunicarea la care se face referire la articolul 8, motivele care au determinat urgența măsurilor luate. Comisia își exprimă de îndată punctele de vedere cu privire la această comunicare. Aceasta adoptă măsurile adecvate în cazul aplicării incorecte a acestei proceduri. Parlamentul European este informat de către Comisie.

Articolul 10

(1) Articolele 8 și 9 nu se aplică acelor acte cu putere de lege și acte administrative ale statelor membre sau acordurilor voluntare prin intermediul cărora statele membre:

- respectă actele comunitare obligatorii care au ca rezultat adoptarea specificațiilor tehnice;
- îndeplinesc obligațiile care rezultă din acordurile internaționale și au ca rezultat adoptarea specificațiilor tehnice comune în cadrul Comunității;
- utilizează clauzele de securitate prevăzute de actele comunitare obligatorii;

- aplică articolul 8 alineatul (1) din Directiva 92/59/CEE ⁽¹⁾;
- se limitează la punerea în aplicare a unei hotărâri a Curții de Justiție a Comunităților Europene;
- se limitează la modificarea unei reglementări tehnice în înțelesul articolului 1 alineatul (9) din prezenta directivă, în conformitate cu solicitarea Comisiei, în scopul eliminării unui obstacol în calea comerțului.

(2) Articolul 9 nu se aplică actelor cu putere de lege și actelor administrative ale statelor membre care interzic fabricarea, în măsura în care acestea nu obstrucționează libera circulație a produselor.

(3) Articolul 9 alineatele (3)-(6) nu se aplică acordurilor voluntare prevăzute la articolul 1 alineatul (9) liniuța a doua.

(4) Articolul 9 nu se aplică specificațiilor tehnice sau altor cerințe prevăzute la articolul 1 alineatul (9) liniuța a treia.

Articolul 11

Comisia raportează Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social la fiecare doi ani cu privire la rezultatele aplicării prezentei directive. Listele lucrărilor de standardizare încredințate organismelor europene de standardizare în conformitate cu prezenta directivă, precum și datele statistice referitoare la comunicările primite sunt publicate anual în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Articolul 12

În cazul în care statele membre adoptă o reglementare tehnică, aceasta cuprinde o trimitere la prezenta directivă sau este însoțită

de o astfel de trimitere la data publicării sale oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

Articolul 13

(1) Directivele și deciziile enumerate de anexa III, partea A sunt abrogate, fără a aduce atingere obligației statelor membre cu privire la termenele de transpunere a directivelor menționate, în conformitate cu anexa III, partea B.

(2) Referirile la directivele și deciziile abrogate sunt interpretate ca referințe la prezenta directivă și sunt citite în conformitate cu tabelul de corelare din anexa IV.

Articolul 14

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Articolul 15

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Luxemburg, 22 iunie 1998.

Pentru Parlamentul European

Președintele

J. M. GIL-ROBLES

Pentru Consiliu

Președintele

J. CUNNINGHAM

⁽¹⁾ Directiva 92/59/CEE a Consiliului din 29 iunie 1992 privind securitatea generală a produselor (JO L 228, 11.8.1992, p. 24).

ANEXA I

ORGANISMELE EUROPENE DE STANDARDIZARE

CEN

Comitetul European de Standardizare

Cenelec

Comitetul European de Standardizare în Electrotehnică

ETSI

Institutul European de Standardizare în Telecomunicații

ANEXA II

ORGANISMELE NAȚIONALE DE STANDARDIZARE

1. BELGIA
IBN/BIN
Institut belge de normalisation
Belgisch Instituut voor Normalisatie
CEB/BEC
Comité électrotechnique belge
Belgisch Elektrotechnisch Comité
2. DANEMARCA
DS
Dansk Standard
NTA
Telestyrelsen, National Telecom Agency
3. GERMANIA
DIN
Deutsches Institut für Normung e.V.
DKE
Deutsche Elektrotechnische Kommission im DIN und VDE
4. GRECIA
ΕΛΟΤ
Ελληνικός Οργανισμός Τυποποίησης
5. SPANIA
AENOR
Asociación Española de Normalización y Certificación
6. FRANȚA
AFNOR
Association française de normalisation
UTE
Union technique de l'électricité — Bureau de normalisation auprès de l'AFNOR
7. IRLANDA
NSAI
National Standards Authority of Ireland
ETCI
Electrotechnical Council of Ireland
8. ITALIA
UNI ⁽¹⁾
Ente nazionale italiano di unificazione
CEI ⁽¹⁾
Comitato elettrotecnico italiano

⁽¹⁾ UNI și CEI, în colaborare cu Institutul Superior pentru Poștă și Telecomunicații și Ministerul Industriilor (Italia) au dirijat activitatea din cadrul ETSI către CONCIT, Comitetul Național de Coordonare pentru Tehnologia Informației (Italia).

9. LUXEMBURG
ITM
Inspection du travail et des mines
SEE
Service de l'énergie de l'État
 10. ȚĂRILE DE JOS
NNI
Nederlands Normalisatie-instituut
NEC
Nederlands Elektrotechnisch Comité
 11. AUSTRIA
ON
Österreichisches Normungsinstitut
ÖVE
Österreichischer Verband für Elektrotechnik
 12. PORTUGALIA
IPQ
Instituto Português da Qualidade
 13. REGATUL UNIT
BSI
British Standards Institution
BEC
British Electrotechnical Committee
 14. FINLANDA
SFS
Suomen Standardisoimisliitto SFS ry
Finlands Standardiseringsförbund SFS rf
THK/TFC
Telehallintokeskus
Teleförvaltningscentralen
SESKO
Suomen Sähköteknillinen Standardisoimisyhdistys SESKO ry
Finlands Elektrotekniska Standardiseringsförening SESKO rf
 15. SUEDIA
SIS
Standardiseringen i Sverige
SEK
Svenska elektriska kommissionen
IST
Informationstekniska standardiseringen
-

ANEXA III

PARTEA A

Directivele și deciziile abrogate*(menționate la articolul 13)*

Directiva 83/189/CEE cu modificările și completările ulterioare

Directiva 88/182/CEE a Consiliului

Decizia 90/230/CEE a Comisiei

Decizia 92/400/CEE a Comisiei

Directiva 94/10/CE a Parlamentului European și a Consiliului

Decizia 96/139/CE a Comisiei

PARTEA B

Lista termenelor de transpunere în legislația internă*(prevăzute la articolul 13)*

Directiva	Termen de transpunere
83/189/CEE (JO L 109, 26.4.1983, p. 8)	31.3.1984
88/182/CEE (JO L 81, 26.3.1988, p. 75)	1.1.1989
94/10/CE (JO L 100, 19.4.1994, p. 30)	1.7.1995

ANEXA IV

TABEL DE CORELARE

Directiva 83/189/CEE	Prezenta directivă
Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2	Articolul 2
Articolul 3	Articolul 3
Articolul 4	Articolul 4
Articolul 5	Articolul 5
Articolul 6	Articolul 6
Articolul 7	Articolul 7
Articolul 8	Articolul 8
Articolul 9	Articolul 9
Articolul 10	Articolul 10
Articolul 11	Articolul 11
Articolul 12	Articolul 12
–	Articolul 13
–	Articolul 14
–	Articolul 15
Anexa I	Anexa I
Anexa II	Anexa II
–	Anexa III
–	Anexa IV